

sin Støtte. Da jeg forleden Dag hørte Tale om en anden Sag, hørte jeg en Udtalelse af vedkommende Minister, nemlig Finanzministeren, som gik ud paa, at han aldeles ikke havde ønsket, at disse to Sager skulde sættes i Forbindelse med hinanden; han havde derfor jo heller ikke indbragt dette sidstnævnte Forslag. Min Mening med at omtale dette er den, at her foreligger en Sag, der er fremkommen maasse mest af lokal Interesse, men aldeles ikke af Hensyn til Regjeringen. Jeg for min Part tager ved denne Sag aldeles ikke noget Hensyn til Regjeringen. Jeg har ikke været med til at indbringe dette Forslag, uagtet jeg maasse ogsaa kunde siges at have en vis lokal Interesse deri, naar jeg skulde tage Hensyn til den Kreds, i hvilken jeg er valgt. Det forekommer mig imidlertid, at de Herrer som have indbragt det, ikke have gjort Andet, end hvad der er deres Pligt, og hvad de vel kunne forsvare at gjøre, da Regjeringen tidligere har fremsat et Forslag i samme Retning. Det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds sagde, at det var ham tvivlsomt, om overhovedet den Slags Sager kunde være Gjenstand for privat Initiativ. (Verg: Ikke kunde være, men burde være.) Ja, altsaa burde være. Der til siger jeg, at deri kan jeg meget godt være enig, og navnlig hvis det var saadanne Forslag, om hvilke man med Rette kunde antyde, at de hidrørte fra Svindlere. Det ærede Medlem talte meget stærkt om Svindel; men jeg vil tillade mig at spørge: Hvem er det, der har svindlet ved disse Baner? Jeg veed sannelig ikke Nogen; jeg veed Ingen, der har Fordel af dem. At Landet, de gaa igennem, har Fordel af, at de gaa derigennem, kan man ikke sige Noget imod; men ved Svindleri forstaar man noget Andet; det er nemlig Svindel, naar private Folk bruge offentlige Foranstaltninger til at skaffe Noget i deres egenomme, før det Offentlige kommer til at faae det, det skal have. Jeg tror altsaa rigtignok, at det var en Tale, der kunde passe ved mange andre Leiligheder, men aldeles ikke ved denne, eftersom der ikke var noget Menneſte, der kunde have nogen særlig Fordel af disse Baners Anlæg paa den Maade, som man ellers antager finder Sted ved Svindel; men det er jo i sin Orden, at, naar det ærede Medlem staar op og taler i Moralitetens Navn, kommer han meget naturligt til at tænke paa, at der i Almindelighed har været stor Samoralitet tilstede paa det Gebet, som han taler om. Jeg synes imidlertid nok, at han burde have begrændset det og navnlig

ganſke tydelig have affaaeret denne Betragtning med Hensyn til den foreliggende Sag, hvor den efter min Opfattelse aldeles ikke har nogen Grund. Jeg siger altsaa, at selv om man gik ud fra, at det private Initiativ i Almindelighed ikke burde gjøre sig gjældende ved den Slags Sager, saa er Sagen dog her en helt anden. Dette er imidlertid allerede udtalt af det ærede Medlem for Randers Amts 2den Valgkreds (N. P. Jensen), og jeg skal derfor kun nævne det, idet jeg billiger det, som det ærede Medlem i den Henseende sagde. Nu er det blevet sagt af det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds, at han aldeles ikke kunde se nogen Statsinteresse fremmet ved, at vi overtog Banerne; man maatte tværtimod erkjende, at Statens Interesser maatte føre til, at man ikke overtog dem. Der maa, efter min Mening, med Nødvendighed deraf, at man med saa stor Styrke har gjort gjældende, at det Princip, som vi ere komne ind paa ved Anlæget af disse og nogle flere Baner, burde fraviges, og at man i Fremtiden burde gaa over til at anlægge Jernbaner for Statens Regning, følge, at man da i ethvert Tilfælde burde overtage de Dele af tilstedeværende Baner, som for Diebliffet kunne siges at udgjøre eller i en nær Fremtid kunde komme til at udgjøre Dele af Statsbanernes Hovednet. Det forekommer mig imidlertid, at endogaa den ærede Ordfører var noget vel eftergivende overfor den Paastand, der fremkom om, at det mere skulde være lokal Interesse, der havde givet sig Udtryk i denne Sag; men maasse har jeg misforstaaet det; jeg for mit Vedkommende vil ikke anerkjende, at Banen fra Grenaa til Randers ikke skulde være en saadan, at der er en fuldstændig Statsinteresse ved at anlægge den. Det er ganſte vist, at, saalænge Banen fra Herning til Vesthansen, og saalænge Banen fra Silkeborg til Lange ikke er istand, saalænge er der ikke Tale om, at det fuldt ud er en Bestanddel af Statsbanen, paa hvilken der kan være gennemgaende Trafik tværs over Landet; men at det er en billig og rimelig Fordring, at der kommer en nemmere og hurtigere Forbindelse mellem det — saavidt jeg huster — paa dette Stykke 24 Mil brede Sylland, forekommer mig at være aldeles indlysende. For mig, som er en Tilhænger af Fortsættelsen af Banen fra Silkeborg til Lange, staar det, som denne Bane her fra den ene Del af Banen, nemlig Randers-Grenaa Banen, absolut maa regnes til en Del af Hovedbanenettet i Sylland, naar det er blevet fuldstændiggjort. Der